

Céline v Čechách

Práce podává chronologickou dokumentární metodou výpověď o procesu přijímání a zavrhování jedné z nejkontroverznějších osobností moderní literatury nejen v Čechách. Soubor složený z objevené korespondence, dobových ohlasů, fotografií a dalších dokumentů, budovaný na půdorysu Célinova života a díla, sleduje ohlas veškerých jeho textů od vydání prvotiny až po současnost, přičemž českou kritickou recepci (F. X. Šalda, F. Peroutka, J. Vašica, R. Weiner, K. Čapek, B. Hrabal, M. Kundera, underground ad.) zasazuje do mezinárodního kontextu. Všímá si okolností historických i biografických, v nichž Célinovo dílo vznikalo a jež poznamenaly Célinovu osobní i osobnostní cestu. Poukazy na okolnosti, vlivy a ohlasy v pozadí nejsou soustavnou a celistvou probírkou: významné či zajímavé célinovské návaznosti mají především rozšířit pohled a dát možnost srovnání. Za Célinovým portrétem se nakonec ukazuje i podoba české literární atmosféry během osmdesáti let od vydání Célinovy prvotiny (1932) do roku 2010. První překlad Célinovy první vydané knihy *Cesta do hlubin noci* byl český (1933), ohlas byl u nás obrovský. Ale zatímco dnes je Céline diskutován v souvislosti se svým antisemitismem, ve 30. a 40. letech 20. století se debaty odvíjely v rovině jeho estetických postupů a postojů. Otázkou nebylo, zda jsou akceptovatelné Célinovy politické narážky, problematická se tehdy jevila míra syrovosti v uměleckém díle. Surovost a zdánlivě lidovou, velmi drsnou kadenci Célinových obrazů a především jeho jazyka někteří odmítali, jiní přijímali. S přijetím předválečným kontrastuje pohled na Céline po roce 1989, po vynucené čtyřicetileté přestávce. Po debatách estetických přišly debaty etické. A po nich obecné otázky vypjatých postojů některých intelektuálů ve 20. století.